

ZEECULENTA

22e jaargang 2013

Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, "SUCCULENTA".

WWW.ZEECULENTA.NL

info: post@zeeculenta.nl

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.

**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

COLOFON

"Zeeculenta" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : Heer Arendshuis, Torenring 46, 4458 BC 's-Heer Arendskerke.

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 20,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

BESTUUR:

Vacant

Sandra van Offenbeek

Kees de Bonte

voorzitter/penningmeester

secretaris

bestuurslid

Secretariaat:

Schoolstraat 26

4417 AB Hansweert

Tel.: 0113-383290

e-mail: cactus.sandra@zeelandnet.nl

REDACTIE:

Tonnie de Rijke

Piet van de Vrede

Bertus Spee

hoofdredacteur

redactielid

redactielid

Redactie:

Noordweg 444

4333 KL MIDDELBURG

Tel.: 0118-615047

e-mail: thonderi@hetnet.nl

=====

Agenda afdeling Zeeland 2013.

28 juni 2013

Bijeenkomst op lokatie bij Kees de Bonte in Vrouwenpolder.

18 augustus 2013

Beurs te Etten-Leur.

6,7,8 september 2013

ELK te Blankenberge.

=====

TE KOOP: cactusmeststof, bims, etiketten, watervaste pennen en andere benodigdheden voor onze hobby. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Han Mesu (0118-615702).

Uitnodiging

Voor de bijeenkomst **"OP LOKATIE"!** op vrijdag 28 juni 2013 bij **Kees de Bonte (minicamping "De LEPELHOEVE"), Lepelstraat 13, 4354 KH VROUWENPOLDER.**

LET OP!! Gewijzigde aanvangstijd van 19.00 uur!!

PROGRAMMA: geen, Kees neemt ons mee op een door hem uitgestippelde wandelroute. Tevens kunnen we zijn tuin en kas bezichtigen. Voor de rest gezellig samenzijn.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek, secretaris.

=====

Verslag van de bijeenkomst van 31 mei 2013.

De vergadering word geopend door Kees de Bonte. Hij verwelkomt onze 2 gasten, Marcel en Leen Stolk. Die zitten nu zonder vereniging en komen eens bij ons kijken. Afmeldingen van Kitty Rijk, en Tonnie de Rijke. We zijn met 14 man aanwezig. Voor de extra verloting een plantje en boekje van Piet en Ineke van de Vrede, een paar oude succulenten van Bertus Spee, en 3 plantjes van Kees. Geen op of aanmerkingen op de vorige notulen, en ook geen ingekomen stukken. Wel vertelt Bertus dat hij heeft toegezegd dat we staan op het lentefeest, 15 en 16 juni te Nieuw en St. Joosland. Dit is een vervanger van Poppendamme. Word gelijk hulp geregeld. Kees helpt vrijdag mee met vervoer en inrichten kraam. Zaterdag help ikzelf, en zondag staat Bertus Han Mesu bij. Voor de mensen die nog willen kijken waar dit was. www.theaterdewegwijzer.nl. Vraagt Kees hoe de open dag is verlopen, zelf had hij 6 man. Piet en Ineke 8, Bertus 20 plus de bus met 52 man. Herman Weezepoel 22 man plus bus, Han had er 3. Hij vertelt dat hij de dag ervoor nog veel werk had. Er was zoveel regen gevallen dat de brandgang blank stond, en in de kas stond 3 cm. water. Had hij er allemaal uit moeten scheppen. Het was dus niet druk. Weer overal veel te doen voor de mensen. En helaas had ik het niet in de Bevelander /Faam kunnen zetten, was net te laat. Wat mij opvalt is dat er weinig eigen leden zich laten zien. Dit zelfde zag ik zaterdag op het lentefeest. Zou zeggen kom allemaal even kijken. Ook al is het maar om Han te helpen van zijn planten af te komen, en de clubkas te spekken. Was de 15 de niet druk, en mocht het zondag niet drukker zijn geweest, blijft Han met een hoop planten zitten, waar hij geld, tijd ingestoken heeft. En de planten die over zijn moet hij ook weer ergens bergen. Bij de rondvraag vertelt Han dat er bij de verkoop op 26 april voor 105 euro verkocht was. Hiervan krijgen wij 25 euro. Bij Groei en Bloei was er ondanks het slechte weer voor 210 euro verkocht, hiervan krijgen we 50 euro. Dus in totaal 75 euro voor de clubkas. Bedankt Han. Hij bedankt de mensen die

hebben geholpen die dag. Ook speciale dank voor de spandoek die Piet heeft ontworpen, en mijzelf voor het bestellen. Inmiddels al 2 keer gebruikt.

Joke van Lavieren vertelt dat ze Koos de Meij een kaart namens ons allen gestuurd heeft. Hij heeft haar gebeld om te bedanken. Hij vond het een beetje vervelend dat hij eigenlijk geen echt afscheid heeft genomen.

Ria vraagt hoe dat nu zit met het bestuur. We hebben nu geen voorzitter, en penningmeester en secretaris is tijdelijk 1 persoon. Kees zegt nu even de vergadering te leiden tot er iemand is die dit overneemt. Kan nu in ieder geval melden dat ik nu officieel penningmeester ben. Het is nu na anderhalf maand geregeld eindelijk rond. Voor de bijeenkomst op locatie 28 juni stelt Kees om dat bij hem te doen. Dit wordt door de aanwezige leden goed gevonden. Bertus vraagt of we niet net als vroeger, met eigen auto op excursie te gaan. Wordt aandacht aan geschonken. Praatje van Han ging deze keer over de plant Denmoza Rhodacantha. Na de pauze foto's van Bertus, van een reis naar Tsjechië. Iets over 11 sluit Kees de vergadering af.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek, secretaris.

=====

Uit den ouden doosch.

In de bibliotheek is de CD opgenomen met daarop de Succulenta's van 1919-1943. De komende uitgaven gaan we hieruit wat interessante en leuke items in "Zeeculenta" plaatsen. Volgende wetenswaardigheden komen uit de jaargang 1932. NB. Plantennamen komen ook uit den ouden doosch. In de afgelopen 85 jaren is er nog al het een en ander veranderd in de naamgeving, hecht hier dus niet al te veel waarde aan.

CACTUSSEN ALS VOEDSEL

door

G. A. PRICK, Los Angeles.

De voedingswaarde van *Opuntia megacantha*¹⁾ is vrij hoog; op Sicilië vormen ze een der voornaamste voedingsartikelen gedurende 6 maanden van het jaar. Scheikundig onderzoek heeft bij deze planten een suikergehalte van 14 % aangetoond. De *Platyopuntia*-cultuur is in heel Mexico zeer gewoon en sommige goed verzorgde boomgaarden leveren den kweekers prachtige winsten op. Dit heeft dan ook de belangstelling gewekt van het U. S. Gouvernement, met het gevolg, dat door het Departement van Landbouw een onderzoek werd ingesteld naar de *Opuntia*-industrie aldaar, met als resultaat, dat de waarde als voedingsmiddel minder hoog werd bevonden dan de Mexicaansche cijfers uitwezen, maar desniettemin werd erkend, dat de vruchten een waardevol voedsel vormen, wanneer ze worden gegeten vers van de plant, bereid tot vruchtenhoning of vruchtenboter, of tot een soort pastei verwerkt en verkocht als „Cactuskaas“. Een firma te Los Angeles, bekend om haar uitnemende kwaliteit blikvruchten, maakt de vruchten van *O. megacantha* in blikjes in; men kan dezen in elke kruidenierszaak krijgen²⁾. Vroeg in het voorjaar, wanneer de

stengelleden (schijven) nog geen doorns hebben gevormd, worden dezen ingezameld, net als snijboonen aan reepjes gesneden en rauw gegeten als salade of gekookt op de manier van asperges. Geserveerd met wat boter en zout vormen ze een zeer smakelijk gerecht. *Opuntia*'s bleken van veel waarde te zijn als noodvoeder in magere en droge jaren voor het fokvee in de zuidwestelijke woestijnen der Vereenigde Staten. Alvorens het vee met de Cactussen te voeren, worden door sommige fokkers de doorns afgebrand. Maar de dieren, die ver weg op vergeten plekken grazen, hebben ten eenenmale geen keus en moeten hun Cactussen met doorns en al eten, hetgeen in veel gevallen den dood van het dier veroorzaakt onder de hevigste pijnen. De doorns doorboren n.l. maag en ingewanden, waarbij nog komt, dat wanneer het dier aan het grazen is, de stengelleden doormiddel van hun van weerhaken voorziene doorns blijven haken in het vleesch rondom zijn bek en zich daar stevig vasthechten, zoodat alle pogingen om zich van de kwellende, hakende plantendeelen te ontdoen, vergeefs zijn en verhongering nog de inwendige marteling komt verhoogen. Ook de voedingswaarde der *Opuntia*'s als een voeder voor *melkvee* heeft voor het U. S. Gouvernement een onderwerp uitgemaakt van tal van proeven en onderzoekingen, echter met zeer *ontmoedigende resultaten*. Men heeft n.l. gevonden, dat een melkkoe, die werd gevoerd met de schijven van *O. castillae*, de ongestekelde variëteit, die zoo overvloedig voorkomt in het Zuidwesten, elke 18 uur tweemaal haar eigen gewicht in *Opuntia*-voer zou moeten opeten om te kunnen bestaan. Bijgevolg moest de *Opuntia* wel als voeder voor melkvee prijsgegeven worden. Ik zag eens een kudde geiten zich te goed doen aan de vruchten van de *Cylindropuntia O. versicolor* in het Papago-Indianen Reservaat in zuidelijk Arizona. In dit gedeelte van de woestijn is veevoedsel zeer schaarsch en vrijwel het eenige bedrijf, dat de Indianen er uitoefenen, is het houden van enkele geiten. Deze dieren nu eten de stammetjes zoowel als de vruchten met smaak, doch zij vertikken het de eersten te eten, als de laatsten nog voorhanden zijn! Onnoodig te zeggen, dat hun bek en tong hard en taai als schoenleer zijn; de gouvernementsvertegenwoordiger in het Reservaat vertelde mij nog dienaangaande, dat, wanneer de geiten geslacht worden, er een heel scherp mes toe noodig is om het vleesch in den bek te snijden. Ze zagen er wel niet zoo welgedaan uit als met graan gevoede geiten, maar gaven toch een voldoende hoeveelheid melk om aan de magere behoeften der Indianen te voldoen. Men deelde mij nog mede, dat diezelfde geiten nimmer *O. Bigelowii* aanraakten om de eenvoudige reden, dat bij die soort de doorns van weerhaken zijn voorzien en zich aan de snuit vasthechten! Alles bijeengenomen, schijnt de *Opuntia* zich hier als handelsproduct zoowel als noodvoedsel voor mensch en dier een blijvende plaats te veroveren. En heden ten dage worden deze planten ook in de staten Arizona en Texas met dat doel gekweekt. Wat de toekomst in dezen inhoudt, moeten we nog afwachten, want er wordt nog door verschillende Universiteiten en ook het U. S. Gouvernement voortdurend geëxperimenteerd met alle Cactussen, die binnen de grenzen van het land worden gevonden.

Vert. M. K.

¹⁾ *O. megacantha* S. D. = *O. robusta* Wendl.? (noot van vert.)

²⁾ Dit geldt niet voor Nederland! (noot van vert.)

HET LEEKENHOEKJE.

Wat hebben wij hoofdzakelijk deze maand te doen? Als we erg gelukkig zijn te genieten van de bloeiende- en goed groeiende planten. In elke verzameling, groot of klein, bevinden zich toch nog planten, die niet groeien, zooals wij dat graag hebben, ze zien er niet wat men noemt „frisch" uit. Er hapert wat aan. We nemen deze planten onder handen. Slaan ze uit den pot, inspecteeren of het gaatje in den pot niet verstopt is, waardoor de waterafvoer belemmerd wordt, hetgeen verzuren der aarde tengevolge heeft. De haarworteltjes sterven hierdoor en de plant gaat kwijnen. Is de aarde blauwachtig, verversch deze dan en maak de wortels goed schoon, terwijl rottende wortelresten worden weggesneden. De vuile aarde is niet meer te gebruiken. Bekijk een niet te fleurig staande plant eens onder de loupe; misschien is ze besmet met roode spin, voor een bestrijdingsmiddel kunnen wij verwijzen naar blz. 41 en 136 (onderaan). Bij niet verpotte planten openbaart zich wel eens het verschijnsel, dat de plant geel wordt. Dit is een ziekte n.l. geelzucht, die veroorzaakt wordt door slechten grond of onvoldoende voedsel. Phyllo's en rankende cereussen lijden hieraan nog al eens dikwijls. De aangetaste takken worden geel, later doorschijnend en waterig, zij worden verwijderd en zijn voor verdere cultuur ongeschikt. De planten worden daarna in andere aarde geplaatst. De Mesems dienen in 't oog gehouden te worden. Bij soorten waarvan de onderste bladeren verschrompelen zooals Mesem. Bolusii, tigrinum, komt het voor, dat deze bladeren door pissebedden worden aangevreten, waardoor een wond ontstaat. Komt nu vocht bij deze wond of is de temperatuur laag, zooals dit al geruimen tijd het geval is, waardoor deze bladeren niet spoedig verdrogen, dan worden deze deelen zeeperig met gevolg dat de geheele plant aangetast wordt en onherroepelijk in minimum van tijd verdwijnt. Bij constateering van zoo'n geval verwijdere men direct deze zachte bladeren, waardoor de plant behouden kan worden. Deze maand is zeer geschikt om te enten. Hierover lezen wij in „Vademecum": „Enten is een ware uitkomst als het planten betreft, die wortelecht zeer slecht groeien. Het maar raak enten heeft tot gevolg, dat men op het laatst planten krijgt, die den oorspronkelijken vorm geheel verloren hebben." Epiphyllums worden in den regel geënt op een Peireskia of rankenden Cereus, van den onderstam wordt de kop afgenomen en daarna een insnijding gemaakt. In de opening, die dan ontstaat, plaatst men een blaadje van een Epiphyllum, dat een weinig wigvormig is bijgesneden. Om de ent op haar plaats te houden steekt men door onderstam en ent een Opuntiadoorn of een naald, geen speld, die is aan roesten onderhevig, Echinocactussen en Cristatavormen ent men op Cereussen zooals Cereus macrogonus of Spachianus. Onderstam en ent van Echinocactussen recht afgesneden en zoodanig op elkaar geplaatst, dat de centraalassen van beide planten één geheel worden. Is toevallig de onderstam iets groter dan de ent, dan is het aan te raden den onderstam naar beneden rond af te snijden om te voorkomen, dat op den rand van den onderstam, die onbedekt blijft, bij het water geven, vocht blijft staan. De bevestiging van ent op onderstam kan geschieden door op verschillende plaatsen de ent met Opuntiadoorns vast te zetten op den onderstam, door vastbinden met raffia kruisgewijs over de plant en onder den pot door. Inplaats van raffia kan men ook elastiekjes gebruiken. Een Cristatavorm wordt wigvormig bijgesneden, in den onderstam wordt een gat gemaakt waar het wigvormige gedeelte van de ent precies in past. Pas geënte planten worden niet besproeid, schaduwrijk en warm geplaatst.

Alleen watergeven op den pot is noodig wanneer de aarde te droog wordt. Gebruik vooral gezonde en goed aan den groei zijnde planten als onderstam en ent. Over het enten schrijft de heer G. Spijker te Nieuwveen ons nog:

„Ook ik entte eerst Cereus flagelliformis en Epiphyllum op de gewone wijze (spleet-enting) op Peireskia, doch thans maak ik aan de Peireskia een ronde punt als bij een potlood, terwijl ik in de Cereus een gaatje steek, waarna beide stukken stevig op elkaar worden gedrukt en met een Opuntiadoorn vastgezet. Zelfs met gieten behoeft men nu niet bang te zijn, dat er water in de wond komt. Vaak is na drie dagen al zichtbaar, dat de enting gelukt is. Voor het vasthechten der geënte bolcactussen gebruik ik steeds twee elastiekjes, kruisgewijs over de planten heen, dit voldoet mij beter dan vastbinden met raffia“.

Wij wenschen U deze maand veel genot van Uw planten. Nu de gedachtenwisseling over het verpotten in voor en najaar voorloopig afgelopen schijnt te zijn willen wij er even op attent maken, dat de Heer Louwe zijn methode reeds een jaar of vier heeft toegepast, waaruit wij de conclusie mogen trekken, dat ze de planten geen schade doet. Als vervolg op de mededeeling over de watercultuur in het vorige nummer kunnen wij mededeelen, dat vooral gedist. water gebruikt moet worden, omdat leidingwater te kalkhoudend is. De vloeistof is in een bus te gieten, en in het deksel wordt een gat gemaakt om er de plant door te steken. Dan plaatst men de plant ongeveer 1/2 c. M. in de vloeistof. Wordt de vloeistof aan het licht blootgesteld, dan ontwikkelen zich zeer snel algen, hetgeen te voorkomen is, reden waarom geen glazen kom of vaas gebruikt mag worden.

=====

Zuid Afrika – Namibië 2011.

Vrijdag 11 nov. Springbok – Leliefontein – Garies – Vanrhynsdorp.

Vanochtend ontbijten we bij Titbits en laten hierna Springbok achter ons, het is bewolkt, er staat een harde wind en het is maar 13 graden, we rijden zuidwaarts de N7 op, na 30 km draaien we en zijweg op en kijken wat rond, er is weinig te vinden, alleen veel Cheiridopsis, verder zuid slaan we af naar Kamieskroon en klimmen hier oostwaarts de heuvels in, na 10 km stoppen we aan een heuvel en zien hier Aloe khamiesensis groeien, enorme planten tot we 5 meter hoog, verder nog diverse Crassula's en andere succulenten, wat verder gaan we dan links richting Gamoep, na 38 km komen we over de Pijpmakers pas in een groot dal waar talrijke Aloe dichotoma groeien, vlak bij de windmolen stoppen we en gaan op zoek naar Euphorbia multiceps, deze zijn al vlug gevonden maar de enorme planten van enkele jaren terug zijn bijna allemaal dood of stervende, ze zitten vol larven, wel zien we een aantal jonge gezonde planten, ook vinden we hier weer een aantal grote Avonia alstonii, ze vormen juist knoppen, verder veel Tylecodon wallichii en reticulata en Aloe falcata. Hierna rijden we de weg terug en gaan bij de splitsing richting Leliefontein, over een bar slechte weg door de bergen komen we tot op 1700 meter, het is koud en winderig, de temp. komt vandaag niet boven de 18 graden, voorbij Leliefontein gaan we dan rechts en nu is het voortdurend dalen door een ruig gebied, in Garies draaien we de N7 weer op en galopperen zuidwaarts, we steken de kale Knersvlakte over en arriveren tegen de avond in Vanrhynsdorp.

We zoeken onderdak en komen dan in het Vanrhynsdorp guesthouse terecht, een leuk onderkomen, dan rijden we naar een goed restaurant en doen ons tegoed aan eten en drinken, na nog een paar springbokkies zoeken we snel onze warme bedden op. Vandaag 378 km.

(wordt vervolgd)
Bertus

16 oktober 2011; Arica - Putre (152 km./288 foto's)

Na een puik ontbijtje maken we eerst een zondagochtendwandeling naar de vissershaven. Ondanks de zondag is het hier één en al bedrijvigheid, vissers komen en gaan en laden hun vangst uit (zulke vreemde vissen heb ik nog nooit gezien) en die worden gelijk verwerkt en verkocht in de overdekte vismarkt. Wat nemen we een foto's en wat hebben we een lol met de vissers, de visfileerders en alle andere aanwezigen. Ook hier zitten op de rotsen langs de haven volop zeeleeuwen, de een nog luier dan de ander. En de pelikanen, waaronder koningspelikanen, ontbreken

ook niet. Vroeger zou je zeggen, alweer een rolletje vol.

Om een uur of tien vertrekken we richting Boliviaanse grens door de Valle Rio Lluta. Een wel heel kunstmatig landschap, een knalgroen dal omzoomd door de dorste bergen die ik ooit gezien heb, wat een contrast. De Rio Lluta die door het dal stroomt wordt op alle mogelijke manier benut om nog iets aan landbouw te kunnen doen.

Om een uur of elf stoppen we bij een vlakte waar wat groene polletjes groeien. Cactussen overleven hier niet, maar er zijn dus nog hardere planten en struikjes die hier zelfs volop bloeien. Indrukwekkend die overlevingsdrang.

Om twaalf uur komen we in een nog steeds desolaat landschap waar het lijkt of ze in het wilde weg telefoonpalen gezet hebben. Het worden er steeds meer en we gaan eens stoppen. We hebben één van de planten van ons wensenlijstje hier in het noorden gevonden, *Browninga candelaris*. Een heel aparte groeiwijze, alleen de stam totdat hij vertakt heeft zware bedoorning, de rest inclusief zijtakken zijn kaal en groen. Een heel aparte groeivorm, indrukwekkend. Tijdens de lunchstop vinden we in het veld naast *Browninga candelaris* ook *Cumulopuntia's sphaerica* en *boliviana* en tot onze grote verrassing *Haageocereus chilensis*. Een zeer zwaar bedoornde plant. Ze vormen hier grote clusters en zijn alom vertegenwoordigd. Het moet hier vochtiger zijn in de bodem want de wilde bloemen gedijen hier ook goed.

We stoppen ook nog een keer bij een indrukwekkend ravijn met op de achtergrond steeds een aantal met sneeuw bedekte vulkanen. Eén er van is de Parinacota, van 6.342 meter hoog. Daar willen we morgen naar toe.

Weer een half uurtje verder zien we geelbloeiende zuilcactussen die we eerst uitschelden voor *Eulychnia*, maar bij nadere bestudering een *Corryocactus brevistylus* bleek te zijn. Prachtig, die felgele bloemen op die grasgroene zuilen. Hier vinden we trouwens ook *Oreocereus leucotrichus*, goudgeel bedoorn met veel wol, *Oreocereus*

hempelianus, een kleiner blijvende groene zwaarbedoornde wolloze *Oreocereus*, en bloeiende *Cumulopuntia sphaerica*. Super, weer drie nieuwe vondsten wegstrepen! Weer een half uurtje verder vinden we *Oreocereus leucotrichus*, *Cumulopuntia sphaerica* en *boliviana*. Heel aparte foto's kun je hier maken van de *Oreocereussen* met de vulkaan Parinacota als achtergrond. Fototoestel op de grond, een beetje naar boven richten en afdrukken maar. Superplaatjes!

Dan nemen we een afslag naar een dal waarin Socoroma ligt, een heel oud dorpje dat beschermd is. Fotogenieke oude gebouwtjes en kerkje en de terrassenbouw op de bergen rondom. Voor ons interessanter is de toegangsweg naar Socoroma, het stikt hier namelijk van de cactussen. Dat vraagt om onderzoek. We vinden prachtig bloeiende *Oreocereussen leucotrichus*. Heel apart hoe die rode bloem uit die witte wol tevoorschijn komt.

Ook de geelbloeiende *Corryocactus brevistylus* zien we weer. En steeds maar weer die vulkaan op de achtergrond.

Korter bij Putre staan de hellingen vol met de witte *Oreocereussen leucotrichus* of een soortgenoot want het lijkt wel of hoe hoger je komt hoe meer witte wol ze gaan produceren. Misschien een dekentje tegen de kou? Met dat ondergaande zonlicht op die witte koppen is het echt helemaal toppie. Om met Henk te spreken: "Dat ik dit nog mee mag maken!"

Om vijf uur al een hotel aan de rand van Putre gevonden, twee vakantiehuisjes van Hotel Vicuña voor twee nachten, de lama's in de achtertuin zijn gratis. Je merkt hier goed dat we op 3.500 meter hoogte zitten, het is behoorlijk frisjes en de ademhaling geeft al heel de dag problemen. We dolen nog wat door het minidorpje, fotograferen wat en ontdekken een restaurantje waar we vanavond gaan eten. Alles staat hier in het teken van de Parinacota die nadrukkelijk aanwezig is.

Het eten is vanavond een toppertje (staat in de top drie), naast de hele leuke aankleding van het restaurant (de openhaard wordt voor Aad opgestookt en hij houdt ook het vuurtje brandend) ook een hele vriendelijke bediening. Omdat er een grote kazerne in het dorp is zit het er vol met soldaatjes, die bestellen 1 grote portie eten en frieten, die wordt midden op tafel gezet en daar eten ze met z'n vieren van (ons Chilenen bin zuunig hé). Ik wordt verwend met Brocheta mixta con Ensalada Nortina, twee spiesen met een vleesmix en heerlijke salade met Belgische frieten. Alle vier hebben we heerlijk gegeten en gedronken, en dat voor een prijsje van 24.000 Cp. (€ 35). Niet te geloven. Morgen gaan we hier weer eten, da's zeker. Als we om negen uur teruglopen naar het hotel is het in het zomertruitje echt bibberweer, het glazuur klappert van mijn tanden. Als het hier al boven het vriespunt is zal dat niet veel zijn. De soldaatjes lopen ook allemaal zo ingepakt met wanten en al door het dorp. Het hotel is er in ieder geval op berekend, dikke lagen dekens van lamawol op het bed plus nog extra in de kast. Maar ik doe wel lekker mijn sokken aan.

(wordt vervolgd)
Antonio El Rico

Kom vlinderen bij Zeeland's
meest complete dagje uit ...

Vlindertuin/Tropical Zoo Berkenhof:

- Schitterende tropische tuin met tal van kleurige vlinders, vogels, reptielen en insecten. Prachtige cactustuin, aangelegd door Succulenta afd. Zeeland
- Sfeervol restaurant met wel 200 zitplaatsen en een ruim aanbod aan scherp geprijsde groepsarrangementen

De vlinders krijgen
vrienden!

Langeweegje 1.0a Kwadendamme
tel: 0113-649729 www.tropicalzoo.nl

Afzender: redactie *Zeeculenta*
Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG